

بیژن اخگر گفت: همیشه در آثارم نوعی میل به انطباق

هر چه بیشتر واقعیت و ذهنیت وجود داشته است.

بیژن اخگر دو مجموعه از آثار خود را به صورت هم‌زمان در دو گالری به نمایش گذاشته است. اخگر در گفت‌وگو با هنرانلین درباره این موضوع گفت: گالری امکان به من پیشنهاد داد که مروری بر کارهای گذشته‌ام داشته باشد و کارهای دهه هفتاد که به مناظر اختصاصی داشت را در کنار کارهای جدیدترم به نمایش بگذارند. پس از آن متوجه شدیم که فضای گالری برای این کار کم است و با گالری آب انبار هماهنگی شد که بخشی از آثارم در آن محل به نمایش درآید. البته بیش از یک سال است که گالری آب انبار فعالیت خود را در ایران تعطیل کرده است، اما فضا را در اختیار ما قرار دادند تا بتوانیم مروری بر یک دوران ۲۰ ساله از فعالیت‌های من داشته باشیم.

او درباره نمایشگاه «تجرید آباد» که هم اکنون در گالری امکان به نمایش درآمده است گفت: اوایل دهه هفتاد مشغول تدریس در هنرستان هنرهای تجسمی کرمانشاه بودم و در آن زمان گاه برای نقاشی کردن به طبیعت می‌رفتم.

تصمیم گرفتم که هنرجویان را نیز به فضای آزاد ببرم تا از روی مدل واقعی کار کنند.

ابتدا برای آن‌ها سخت بود که در مقابل دید مردم و در آن فضای روستایی به نقاشی بپردازند، بنابراین خودم مشغول به کار می‌شدم و نقاشی می‌کردم تا آن‌ها نیز جسارت این کار را پیدا کنند. اخگر ادامه داد: این برنامه ادامه پیدا کرد اما متوجه شدم که در آن شرایط خود نمی‌توانم زیاد نقاشی کنم، بنابراین در روزهای دیگر به تنهایی به محل‌های مختلف می‌رفتم و نقاشی می‌کردم. بعضی از این آثار صرفاً طبیعت هستند و در بعضی دیگر مناظر روستایی را به تصویر کشیده‌ام. یعنی از یک گرایش طبیعی به یک گرایش فرهنگی رفتم. این آثار در مدت حدود سه سال شکل گرفته‌اند و پس از آن دوران دیگر منظره کار نکردم.

او درباره میزان وفاداری خود به طبیعت گفت: همیشه در آثارم نوعی میل به انطباق هرچه بیشتر واقعیت و ذهنیت وجود داشته است و سعی می‌کردم هر چه از زیر دستم بیرون می‌آید چکیده‌ای از همسازی این دو اصل باشد. سعی من آن بود که از آنچه در واقعیت می‌بینم الهام بگیرم و روحیه کردی هم در این کارها وجود داشت. البته از شگفت نمایی و ایجاد حس اغزوتیک خودداری کردم و

بیژن اخگر از نمایش آثارش در گالری‌های امکان و آب‌انبار می‌گوید از «تجرید آباد» تا اتوبوس‌های زنده

نمی‌خواستم کارهایم این‌گونه باشد، بلکه به عنوان کسی که متعلق به همین محل است طوری کار کردم که انگار خودم از محیط فاصله گرفته و به آن نگاه می‌کنم. اخگر ادامه داد: در این مقطع شورمندان‌ترین احوالات را در نقاشی تجربه کردم. حال و احوالی که داشتم و نیز کم تجربه بودن باعث می‌شد که توجه زیادی به اصول اولیه کار نداشته باشم‌ند و گاه روی مقواهای خام و بدون زیرسازی کار می‌کردم. همچنین در رفت و آمدها گرد و خاک روی رنگ‌روغن خیس می‌نشست و با عبایران به کارم تنه می‌زدند و اثر آن‌ها روی نقاشی باقی می‌ماند که همه اینها به ویژگی‌های این آثار تبدیل شده است.

او درباره آثاری که در گالری آب انبار با عنوان «شب آباد» به نمایش در آمده است گفت: پروژه‌ای با عنوان کلی «دایر- پایر» را از سال ۸۵ آغاز کردم که موضوع آن دنیایی است که به کار مشغول است و وجه دیگر آن بیکار بودن و عاطل بودن است.

این مجموعه با ابژه اتوبوس آغاز شد که در سال‌های دهه شصت برای ترده‌های بین‌شهری بسیار زیاد از آن استفاده می‌کردم. تجربیاتی که در این مسیر داشتم وارد کارهایم شد و همچنین نوعی بیان انسانی و صفات اخلاقی و معنوی که معمولاً برای انسان‌ها به‌ه کار می‌رود را به اتوبوس‌ها دادم، اخگر ادامه داد: در سال‌های بعد شیء-

هدف ما از ساختن «آنیما» سیاه‌نمایی نیست

شود که اثر گذاری بیشتری داشته باشد. هدف اصلی فیلم این است که ما نمی‌خواهیم هیچ پیامی را به مخاطب القا کنیم،فیلم ما فقط پیام آموزشی دارد و راهکار نمی‌دهد. در واقع ما در«آنیما» صرفاً یک مسئله را بیان کرده و ابعاد آن را در همان زمان اندک بررسی کردیم. مواجه افسراد جامعه با چنین رخدادهایی بسیار حائز اهمیت است. هدف ما سیاه نمایی نیست، بلکه نگاهی به هر دو سوی ماجراست. شخصیت‌های این فیلم همه خاکستری هستند یعنی هم صفات بد و هم صفات خوب دارند. در واقع در این فیلم می‌خواهیم نشان دهیم که این مشکلات در جامعه وجود دارد و با خردجمعی می‌توان از وقوع این مشکلات جلوگیری کرد.

این فیلمساز جوان در ادامه به مشکلات تولید فیلم اشاره کرد و افزود: شرایط سخت کرنا که دنیا گریبانگیر آن شده است، ساختن فیلم را سخت کرده و برای گروه تولید و سازندگان فیلم به شدت کار را دشوار می‌کند. فیلم ما در مقایسه با فیلم‌های دیگر لوکیشن‌های بسیار متعددی داشت و این برای ما کمی سخت شد؛ ما باید در لوکیشن‌هایی چون سردخانه بیمارستان که جسد بیماران کرونایی را در آن نگاه می‌داشتند، گاراژه‌های خیلی کثیف که لاستیک و قالیاق‌ها را رنگ می‌زدند و محله‌های قدیمی که از بهداشت کمی برخوردار بودند، حضور می‌یافتیم؛ خوشبختانه با وجود همه مسائل و سخت بودن شرایط، ما با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و ضدعفونی کردن محیط‌ها، فیلمبرداری خود را به اتمام رساندیم.

اتوبوس دچار تغییراتی شد که بیشتر ناشی از ارتباط شخصی من با اتوبوس و مسافرت‌های مداوم بود. کم‌کم به سمت جنبه‌های اسطوره‌ای، کیهانی و ماورایی رفتم، اما پس از مدتی به حوزه‌های سیاسی و اجتماعی گرایش پیدا کردم و در سال‌های اخیر این گرایش غالب‌تر شده است. در حین کار متوجه شدم اتوبوس مانند دست‌چینی از جامعه است، یک وسیله نقلیه که ما را از جایی به جای دیگر می‌برد و استعاره‌ای از زندگی و چیزهایی است که در این مسیر به دست می‌آوریم یا از دست می‌دهیم. از سال ۹۵ به بعد دلالت‌های فرهنگی و اجتماعی در کارهایم بیشتر شده است و ترکیب‌بندی‌هایی که ساختم استعاره‌ای از موقعیت‌های است که بر ما تحمیل شده است.

نمایشگاه آثار بیژن اخگر تا ۱۸ تیر در گالری آب انبار به نشانی میدان هفت تیر، مفتح جنوبی، بعد از تقاطع سسمیه، خیابان بور بور، خیابان خاقانی، بن‌بست روشن منش، پلاک ۲ و در گالری امکان واقع در خیابان مطهری، خیابان فجر (جم)، خیابان غفاری، پلاک ۵۱، طبقه اول میزبان علاقمندان به هنر است.

لورن لوپون در بزرگ‌ترین موزه هنر مدرن جهان

لورن لوپون، رئیس موزه پیکاسو در پاریس به ریاست مرکز ملی هنر و فرهنگ ژرژ پمپیدو، بزرگ‌ترین و مهم‌ترین موزه هنرهای مدرن و معاصر فرانسه و جهان برگزیده شد.

به گزارش هنر آنلاین، سرژ لاسونیه که از ۲۰۱۵ رئیس مرکز پمپیدو در پاریس است، به احتمال زیاد از ۱۹ جولای مسئولیت آن را بر عهده می‌گیرد. لاسونیه با انتشار یک بیانیه از آمدن لوپون استقبال

و اعلام کرد به دلیل فعالیت پیشین این چهره هنری در مرکز پمپیدو، می‌توان آینده مرکز ملی هنر و فرهنگ ژرژ پمپیدو را بسیار روشن دانست. پس از آنکه از یک سال پیش اعلام شد لاسونیه در میانه‌های ۲۰۲۱ از ریاست مرکز پمپیدو کناره می‌گیرد، بسیاری از کارشناسان امیدوار بودند با حضور یک چهره پیشرو یک دگرگونی بزرگ در شیوه فعالیت مرکز به وجود آید اما به نظر می‌رسد لوپون کسی نیست که همگان انتظارش را می‌کشیدند. چرا که او در موزه پیکاسو نشان داده بود در عرصه هنرهای مدرن و معاصر بیشتر روی چهره‌های قدیمی متمرکز است. کارشناسان معتقدند انتخاب لوپون برای مدیریت کردن در مرکز پمپیدو در یکی از برنامه‌های خود مجموعه‌ای از فیلم‌ها و آثار هنری مرحوم عباس کیارستمی را به نمایش گذاشته است. این برنامه به ۱۹ می تا ۲۶ جولای (۲۹ اردیبهشت تا ۴ مردادماه) برگزار می‌شود و شامل نمایش ۴۶ فیلم از ساخته‌های چهره تاثیرگذار موج نو سینمای ایران است.

تابلویی که ۸۴ تا ۲۳۹ میلیون دلار می‌ارزد

کشف شاهکار ارزشمند رامبرانت در ایتالیا

هلندی به گوش می‌رسد. در ۲۰۱۸ یک دلال هموطن رامبرانت تابلو «پرتره یک آقای جوان» مربوط به سال ۱۶۳۵ را کشف کرد و سال گذشته به نقاشی «سر یک مرد ریشو» ۱۶۳۰ پیدا شد؛ تابلویی که سال‌ها گمان می‌رفت جعلی باشد.

پیدا شدن نقاشی «نیایش مغان» دومین خیر مربوط به رامبرانت در یک هفته گذشته است. چند روز پیش هم اعلام شد بخش‌های حذف‌شده نقاشی غول‌پیکر این هنرمند نامدار در موزه آمستردام با استفاده از هوش مصنوعی بازسازی شده است.

هنرمند نیز ایجاد انگیزه کنند.

نمایش «تن‌ها» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا معروفی و بازی (به ترتیب هورفلا لیلیا) فرژاد تجلی، امیررضا حشمی‌پور، محمد جواد حشمی‌پور، امیر ارسلان خالویی، فردین شاه

خیر

تولید کار تونی برای خردسالان

«جمعیه جورواجور» به سفارش مرکز پویانمایی صبا به تهیه کنندگی رضا تقدسی و کارگردانی محراب ناصری با تکنیک کات اوت برای گروه سنی خردسال تولید شده است. به گزارش ایسنا به نقل از پایگاه اطلاع رسانی، سیما،

این مجموعه در تابستان ۱۴۰۰ در قالب برنامه «زنگین کمان» از شبکه پنج سیما پخش می‌شود. در خلاصه داستان این مجموعه آمده است، هوشیار پسر بچه پنج ساله را داخل خانه ای می‌بینیم، در مرکز خانه میز کوچکی قرار دارد، پدر و مادر با کمک جعبه ساده اما رنگی و جذاب، هوشیار را وارد دنیای هیجان انگیز خیالی می‌کنند. هوشیار با استفاده از حس بینایی، شنوایی، بویایی، چشایی و لامسه دنیای اطراف را با زبان کودکانه کشف می‌کند، هوشیار دستش را داخل جعبه می‌برد و با لمس کردن تصوراتش را با زبان کودکانه و ساده می‌گوید. پدر مادر می‌توانند جعبه را ببینند و به هوشیار برای رسیدن به تصور درست کمک کنند. هوشیار با گوش دادن به صداهای داخل جعبه تصوراتش را می‌گوید. این تصورات کودکانه و سرشار از اتفاقات خنده دار است. هوشیار با کنار هم قرار دادن اطلاعات و کمک پدر و مادر به نتیجه نهایی نزدیک شده و بخشی از دنیای پیرامونش را کشف می‌کند.

روایتی از پشت پرده زندگی سلبریتی‌ها با حضور بهاره کیان افشار

بهاره کیان افشار بازیگر فیلم سینمایی «خانه شیشه ای» به کارگردانی امیر پورکیان شد. به گزارش ایسنا به نقل از روابطعمومی پروژه، با پایان ضبط بخش‌های باقیمانده سینمایی «خانه شیشه ای»، بهاره کیان افشار به عنوان

یکی از نقش‌های اصلی فیلم معرفی و نخستین عکس از او رونمایی شد. کیان افشار در این فیلم نقش یک تهیه کننده موسیقی زن دست نشاندۀ دارد و در معرفی کاراکتر او آمده است: «تاریخ تولید و اقتضای هنرمند مردمی رو سرمایه امثال من مشخص می‌کنه!». دیگر بازیگرانی که جلوی دوربین رفتند، بزودی معرفی خواهند شد. طراح گریم این فیلم محمد رضا گل افشار است. پورکیان کارگردانی سریال «هنوعه» را در کارنامه دارد که جزو آثار پر مخاطبی در شبکه نمایش خانگی بود و «خانه شیشه‌ای» با محوریت فعالیت پاپاراتزی‌ها، روایتی متفاوت از پشت پرده زندگی شخصی سلبریتی‌ها را به تصویر خواهد کشید. تهیه کنندگی این فیلم را سید امیر سید زاده بر عهده دارد که پیش از این فیلم‌های «مادر قلب اتمی» و «سهیلا شماره ۹۱۷» را تهیه کرده است. اسامی عوامل اصلی فیلم در اخبار بعدی منتشر خواهد شد.

کتابخانه

«فارسی باستان، کتیبه‌ها، واژه‌نامه» منتشر شد

کتاب «فارسی باستان، کتیبه‌ها، واژه‌نامه» نوشته محمد حسن‌دوست، مدیر گروه زبان‌ها و گویش‌های ایرانی فرهنگستان زبان و ادب فارسی منتشر شد. به گزارش ایسنا، این کتاب در

۵۴۲ صفحه با شمارگان ۵۰۰ نسخه و قیمت ۱۵۰هزار تومان توسط انتشارات فرهنگستان زبان و ادب فارسی منتشر شده است. در معرفی فرهنگستان از کتاب «فارسی باستان، کتیبه‌ها، واژه‌نامه» می‌خوانیم: زبان فارسی باستان یکی از زبان‌های باستانی ایران است که در دوران سلطنت شاهان هخامنشی، دست‌کم از نیمهٔ دوم هزاره اول پیش از میلاد تا زمان برافتادن آنان در نیمه قرن چهارم پیش از میلاد، در ناحیه جنوب غربی ایران رواج داشته است و زبان رسمی دربار هخامنشیان به شمار می‌رفته است. از فارسی باستان، که شهابت زیادی به زبان استوایی دارد، آثار مکتوب نسبتاً فراوانی، به‌ویژه از عهد داریوش اول و خشایارشا، بر جای مانده است. این آثار که اصطلاحاً کتیبه خوانده می‌شوند، در دل کوه روی الواح سنگی و گلی و به خط میخی فارسی باستان کتابت و اغلب در نواحی فارس، خوزستان و ماد باستان و نیز در بابل و مصر یافته شده‌اند. کتیبه‌های فارسی باستان را باید کهن‌ترین آثار مکتوب به زبان‌های ایرانی به شمار آورد که شواهد تاریخی و زبانی آن‌ها بدون دستکاری و تحریف، پس از نزدیک به ۲۵۰۰ سال، عیناً به دست ما رسیده است. دانشمندان اروپایی در رمزگشایی از خط میخی به‌کاررفته در کتیبه‌های فارسی باستان و تحقیق درباره زبان این کتیبه‌ها پیش‌گام بوده‌اند. از اوایل قرن نوزدهم میلادی که نخستین نشانه‌های خط میخی خوانده شد تا کنون، محققان اروپایی صدها کتاب و مقاله علمی درباره فارسی باستان و آثار به‌جامانده آن، به زبان‌های مختلف اروپایی تألیف و منتشر کرده‌اند که بعضاً صحیح و تکمیل تحقیقات پیشین است. ازآنجاکه پژوهش‌های بنیادی درباره زبان فارسی باستان و آثار به‌جامانده از آن (حتی در حوزه فقه‌اللغه ایرانی) به زبان‌های خارجی بوده است و دسترسی به این پژوهش‌ها و یا بهره‌گیری از آن‌ها برای پژوهشگران و مشتاقان به مباحث تاریخی زبان فارسی حیثاً میسر نمی‌شد، بایسته بود نتایج تحقیقات در این‌باره گردآوری و به زبان فارسی تدوین شود و در اختیار علاقه‌مندان قرار گیرد. برای دستیابی به این مقصود، شادروان استاد دکتر بهمن سرکارتی، مدیر وقت گروه زبان‌های ایرانی فرهنگستان، طرحی را با عنوان «زبان فارسی و آثار بازمانده از آن» به فرهنگستان زبان و ادب فارسی پیشنهاد کرد که در شورای فرهنگستان نیز پذیرفته شد. مقدمات اجرای این طرح از سال ۱۳۷۳ آغاز شد، اما پس از جدایی آن مدیر فقید از فرهنگستان، اجرای این طرح چند سال مسکوات ماند تا آن‌که سرانجام در زمان مدیریت استاد دکتر محمدتقی راشد محصل، اجرای این طرح بار دیگر در دستور کار قرار گرفت. به گفته مؤلف کتاب، دکتر محمد حسن‌دوست، ازآن‌جاکه ۲۰ سال از گردآوری منابع و اطلاعات مربوط به طرح مذکور می‌گذشت و مواد گردآمده در آن زمان به‌منزله کار دانشجویی بود، وی بر آن شد که بار دیگر از نو، برای تدوین طرح به جمع‌آوری و تکمیل مواد و اطلاعات بپردازد.

«جریان‌شناسی شعر دیداری–شنیداری» نقد می‌شود

نشست نقد و بررسی کتاب «جریان‌شناسی شعر دیداری–شنیداری» برگزار می‌شود. به گزارش ایسنا، این نشست آکادمی شعر معاصر حلقه نقد ادبی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی در روز چهارشنبه (۹ تیرماه ۱۴۰۰) از ساعت ۲۰:۳۰ به نقد کتاب مزدک پنجه‌ای اختصاص دارد که با حضور سبنا جهانپدیده و محمد آزرهم به عنوان منتقد، در فضای مجازی و از طریق اسکانی روم برگزار خواهد شد. همچنین در این نشست سعید جهانپویلا درباره پیدایش شعر دیداری در جهان سخنرانی خواهد کرد. «جریان‌شناسی شعر دیداری_ شنیداری» در بهار ۱۴۰۰ توسط انتشارات دوات معاصر به قیمت ۶۵۰۰۰ تومان منتشر شده است. در این کتاب شعر دیداری، شعر گرافتی، کانکریک، شعر توگراف، شعر نرم‌افزار، فرازبان، فتوشعر جمعی، شینما، عکاشی، خواندنی، طراشعر، توضیح، شعر پستال، شعر کلاژ، مربع جادویی، چهارجویی، وسط‌چین، دموکراسی صدا در شعر، شعر رنگ، لغز– چستان دیداری، شعر چندرسانه‌ای، شعر دیجیتال، ویدئوشعر، ویدئوهایکو،هایپر تکست، شعر اجرایی، شعر شنیداری و شعر شنودیداری مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین احمدرضااحمدی، زاره تیانایی، هوشنگ صهیاب، عباس صفاری، علیرضا پنجه‌ای، مهرداد فلاح، علی عبدالرزایی، فرزین هومانفر، محمد آرزم، لیلا صادقی، عباس حبیبی بدرآبادی، امید نقیعی نسب، سمیه طوسی، مزدک پنجه‌ای، یواند بهپور، فرهاد فزونی، حبیب پیام، علی خیزاب، مهرگان علیدوست، ایرج زبردست، زهره پرتچی، محسن کریمی، کارپوش معمار، کورش کرم‌پور، کیوان مهرگان، آنیما احتیاجی، سوسولماز زاری، مراد قلی‌پور، مهتاب رشیدیان، کیومرث منشی‌زاده، طاهره صفارزاده و… از کسانی هستند که نمونه شعرشان در این کتاب آمده است.